

KALIBRATIE – NOODZAKELIJK OF OVERBODIG

Ruud van Eijkelenborg

Met 35 fotoclubleden en een Oculair die een keer per twee weken uitkomt zou je verwachten dat je ongeveer een keer per jaar een intro zou moeten schrijven. Maar niet is minder waar. Begin september 2025 heb ik een intro geschreven met de titel “Thema – uitdaging of worsteling?”. Nu wil ik het hebben over het kalibreren van de monitor. Of het iets uitmaakt waarover je schrijft dat weet ik niet. Een reactie krijg je (bijna) nooit. In al die jaren dat ik bij de fotoclub zit heb ik zeggen en schrijven één keer een complimentje gekregen, en dat was van onze redacteur Jan Donders.

Door mijn beperking probeer ik ieder twee maanden mijn monitoren te kalibreren zodat ik denk te weten dat de kleuren, helderheid en contrast consistent zijn en correct worden weergegeven. Ik heb een kleurgestoordheid niet te verwarren met kleurenblindheid waardoor ik er zeker van wil zijn dat mijn monitor goed staat.

Kleurenblindheid is een erfelijke aandoening waarbij het oog kleuren niet of niet goed kan waarnemen. Dit komt door afwijkingen in de kegeltjes op het netvlies, die normaal gesproken gevoelig zijn voor rood, groen en blauw licht – de drie basiskleuren van het kleurenspectrum. Er zijn diverse vormen van kleurenblindheid. De meest voorkomende vorm is de rood-groen kleurenblindheid waarbij men moeite heeft met het uit elkaar houden van de kleur rood en groen. Een minder vaak voorkomende vorm is de blauw-geel kleurenblindheid. In zeldzame gevallen ziet men alleen zwart, wit en grijsinten en is er sprake van een totale kleurenblindheid.

Kleurgestoordheid (of ook wel kleurenzienstoornis) betekent dat je de kleuren wel waarneemt maar niet altijd correct interpreteert. In tegenstelling tot volledige kleurenblindheid, waarbij iemand helemaal geen kleuren ziet, gaat het bij kleurgestoordheid om een subtielere verstoring in het kleurenzicht. Denk aan verwarring tussen tinten zoals bijvoorbeeld pasteltinten of de kleuren donkerblauw en paars, of groen en bruin.

Mijn Dell monitor waar ik het meest op werkte kalibreerde ik elke twee maanden (net als mijn andere monitor en schermen van mijn laptops) met mijn Spyder4Elite. Mijn monitor staat in het midden van onze doorzonnkamer op een bureau. Regelmatig heb ik bij het kalibreren gevraagd moet ik niet elke keer als ik mijn foto's ga nabewerken niet mijn monitor kalibreren. De ene keer zit ik er 's ochtends, de andere keer 's middag of 's avonds. De ene dag is bewolkt, de andere dag schijnt de zon of brandt de lamp boven mijn bureau. Het omgevingslicht is dus altijd anders maar is wel van invloed op je kalibratie.

Onlangs had ik een afdruk die er warmer uitzag ten opzichte van het beeld op mijn Dell monitor waardoor ik begon te twijfelen of deze na ruim 11 jaar niet aan vervanging toe was. Dus toch maar eens kijken naar een andere monitor. Tijdens mijn zoektocht kwam ik er al gauw achter dat

je met een aantal zaken rekening moet houden. Het type scherm, het formaat, de kleurreimte, de kleurdiepte en de helderheid van de monitor. Door diverse specificaties van verschillende monitoren op een rij te zetten kwam ik er achter dat de meesten een sRGB kleurreimte hebben rond de 100%. Maar de Adobe RGB kleurreimte lopen uiteen. Zo kwam ik er achter dat mijn Dell een maximale Adobe RGB kleurreimte van 74%, terwijl er monitoren zijn die een Adobe RGB kleurreimte van meer dan 99%. Aan dergelijke monitoren hangt over het algemeen wel een prijskaartje en de vraag is natuurlijk: zie je het verschil?

Door mijn handicap, en het feit dat ik altijd tijdens het nabewerken met bestanden werk in Adobe RGB heb ik een monitor aangeschaft met de grootst mogelijke Adobe kleurreimte. Bijkomend iets is dat hij zelf na een gebruik van 200 uur een kalibratie uitvoert. Thuis bekijk ik dus mijn fotobestanden onder de meest optimale omstandigheden en kan mijn afdrucken hiermee vergelijken.

Maar in welke omstandigheden kijken anderen naar mijn fotowerk? Hebben mijn opdrachtgevers hun monitor gekalibreerd? Hetzelfde geldt voor de besprekers van de fotoclub. Zij bekijken thuis op hun apparatuur de foto's die zijn geüpload in het systeem van de Fotobond. En vervolgens bekijken we de foto's tijdens de besprekavonden via een beamer op een nogal gebobbeld scherm. Is de beamer en de laptop van de club gekalibreerd? 's Winters hebben we geen last van het licht van buiten. 's Zomers daarentegen wel, wat we gedeeltelijk hebben kunnen oplossen met zwarte doeken neer te hangen voor de ramen die meegenomen zijn door Marcel. Ook bij projectie met een beamer is omgevingslicht van groot belang. Doordat de standaard van ons scherm krakkemikkig wordt heb ik gekeken of mijn oude scherm zou voldoen. Doordat deze grijs is vroeg ik mij af wat het verschil is tussen een wit en een grijs scherm, en ben gaan googelen. Een wit scherm schijnt helderheid voor een levendig beeld in een donkere ruimte te maximaliseren. Grijs behoudt de kleurnauwkeurigheid en verbetert het contrast bij matig omgevingslicht.

Afgedrukt werk bekijken we op twee lichtbakken waardoor we goed beeld krijgen van de kwaliteit van de afdruk. We kunnen dan heel kritisch zijn over onder andere de kleuren, de eventuele kleurzweem en het contrast. Met de lichtbakken zijn de omstandigheden goed te noemen. Maar kunnen wij als (amateur)fotografen foto's beoordelen in een redelijk donkere ruimte met weinig lichtbronnen? Buiten het feit dat je daarmee geen recht doet aan diegene die werk heeft gemaakt van de afdruk en presentatie van hun foto, is dit niet te doen. Daarom is al besloten dat we dit niet meer op de fotoclub zullen doen.

Regelmatig hoor je tijdens de besprekavonden waarbij de beamer gebruikt wordt: er zit een groene kleurzweem in terwijl het gebouw met metalenplaatbekleding er in werkelijkheid zilverkleurig uitzag. De donkere partij loopt helemaal dicht in de foto en is ongedefinieerd of de foto lijkt wel overbelicht. Als diegene die laptop bedient dan zegt dat op het beeldscherm er veel beter uitziet dan lijkt mij dat er iets mis is. Wanneer je foto's bekijkt op apparatuur dat niet is gekalibreerd en het omgevingslicht van invloed is kan je wat zeggen over de inhoud van de foto en over de compositie maar feitelijk niet over de kleuren, helderheid of doortekening.

Of apparatuur gekalibreerd moet worden waarop je foto's toont: ik denk van wel. Als liefhebbers (amateurs) van de fotografie streven we er toch naar om mooie beelden te tonen?

Uit goede bronnen heb ik vernomen dat er binnen de fotoclub aandacht is voor de presentatieapparatuur.

Goede en gekalibreerde apparatuur geeft mij in ieder geval een stukje extra zekerheid maar lost uiteindelijk mijn kleurgestoordheid niet op.

PROGRAMMA

Datum	Locatie	Wat te doen	Gespreks-leider
Februari			
ma 23 feb	De Batau	Bespreking digitaal fotowerk en de 10 minuten van: Bespreken van 3 foto's of een serie. De losse foto's worden individueel besproken. Bij de series kijken we vooral naar het verhaal en de samenhang. Voor series geldt geen afgestemd aantal, maar de bespreking is maximaal 5 minuten. Denk ook aan foto's van het Thema Bijzonder Licht en vergeet niet om bij het inzenden aan te geven dat het om een Themafoto gaat. Hoe heb je dat gedaan: een fotograaf legt in maximaal 10 minuten uit hoe/waarom hij/zij een bepaalde foto heeft gemaakt of bewerkt. <i>Foto's kun je tot en met zaterdag uploaden in het Fotobesprek- en Jureersysteem van de Fotobond. Op zondag zijn alle foto's voor iedereen zichtbaar in de presentatie van dit systeem. Let op dat de foto's niet groter zijn dan 1920 px op de lange zijde.</i>	John en Frans
Maart			
ma 2 mrt	MEC	Milieu Educatie Centrum, fotoclub De Ontspanner Bijeenkomst in het Milieu Educatie Centrum, fotoclub De Ontspanner laat ons zien waar zij zoal mee bezig zijn.	nader in te vullen
ma 9 mrt	De Batau	Technische avond en selectie PF Magazine reflecties Iedereen volgt wel iemand op YouTube die uitleg geeft over een fotobewerking, camerainstelling, straatfotografie, werking van een lens, boeiende uitleg over sensorformaten of influencers op het gebied van fotografie, noem maar op. We gaan kijken naar de YouTubers die jullie volgen zodat we allemaal kunnen leren/mee genieten/verbazen. Stuur de link van jouw YouTube filmpje naar programma@fotogein.nl. Let op dat de video's maximaal 15 minuten duren. Vooraf mag je zelf aangeven waarom je deze YouTube(r) volgt. Een aantal leden van ons zijn geabonneerd op het PF Magazine. Hierin staan altijd geweldige artikelen en foto's. Uit de jaargang 2024 heeft de programmacommissie een 30 tal bijzondere foto's gescheurd. Aan jullie de opdracht om een van de 30 foto's te kiezen en te reflecteren op dit beeld. Op 20 april gaan we de resultaten bespreken.	Ad en Edwin
ma 16 mrt	De Batau	Tafeltjes avond Neem (max) 3 afgedrukte foto's mee (minimaal A5, maar liever A4). Per tafel zitten 4 fotografen die de foto's bespreken in totaal 20 minuten.	Jan en Yolanda

		Daarna gaan we de bezetting van de tafels wisselen, zodat jouw foto's ook in een andere samenstelling wordt besproken, eveneens in 20 minuten. Vervolgens wisselen we nog een keer van tafel voor de laatste ronde van 20 minuten. Na 3x20 minuten bespreken we plenair welke foto's de meeste discussie hebben opgeleverd. Dit is de ultieme kans om jouw fotografische ideeën te toetsen en van andere fotografen te horen wat ze ervan vinden.	
ma 23 mrt	Batau	Wie ver reist kan veel verhalen; deel 2 Astrid de Kuijer vertelt over haar reis naar Sudan; Michel Timmermans vertelt over zijn reis naar Groenland. Inleveren Portfolio's, zowel digitaal als in Passe Partout. Let op, digitaal bestand niet groter dan 1920 px op de lange zijde en zorg dat de afdruk hetzelfde is als het digitale bestand. Inleveren bij wedstrijd@fotogevin.nl	nader in te vullen
ma 30 mrt	De Batau	Thema avond Bijzonder licht; Elk lid brengt 5 digitale foto's mee in het thema bijzonder licht, 3 van deze 5 worden besproken. <i>Foto's kun je tot en met zaterdag uploaden in het Fotobesprek- en Jureersysteem van de Fotobond. Op zondag zijn alle foto's voor iedereen zichtbaar in de presentatie van dit systeem. Let op dat de foto's niet groter zijn dan 1920 px op de lange zijde.</i>	Cees en Eric

BOEKBESPREKING DOOR ERIK HENDRIKSEN

Bloedbanden: Verzoening na de genocide in Rwanda

Auteurs: Jan Banning, Dick Wittenberg, Marjan Slob

Lecturis Eindhoven 2025

ISBN: 9789462265509

Laatst kwam ik in een fotoblad een bespreking tegen van dit intrigerende boek.

Ik heb het gelezen en wil mijn bevindingen met jullie delen.

De fotograaf Jan Banning en journalist Dick Wittenberg reizen naar Rwanda om daar de verhalen op te tekenen van daders en slachtoffers van het geweld dat zich heeft voltrokken tijdens de genocide in 1994.

De laatste pagina's van het boek zijn voor de filosofe Marjan Slob. In haar essay onderzoekt zij wat vergeving betekent. Wat is vergeving eigenlijk, en wat is ervoor nodig? Deze duiding is met terugwerkende kracht bruikbaar bij de verhalen en de foto's in het boek.

Deze verhalen zijn namelijk bijzonder. Het zijn de verhalen van slachtoffers, of nabestaanden van slachtoffers, van de geweldsexplosie die in Rwanda heeft plaatsgevonden. Maar het zijn ook de verhalen van de daders van dit geweld. Beiden komen aan het woord. Nog indringender wordt het als je bedenkt dat deze daders niet zomaar daders zijn, maar dé daders.

Het gaat om mensen wier paden elkaar kruisten tijdens de periode van gewelddadigheden. Vaak waren het burens of bekenden uit hetzelfde dorp. Nu zijn ze dader en slachtoffer. Deze ongenadige verandering in de relatie tussen deze twee mensen wordt in de interviews vaak pijnlijk duidelijk. In dat opzicht is het een afschuwelijk boek.

Het is echter niet alleen maar afschuwelijk. Er is ook iets heel wonderlijks te zien. Dader en slachtoffer zijn samen gefotografeerd. Ze hebben zelf hun pose en houding gekozen. Steeds weer, verhaal na verhaal, staan dader en slachtoffer samen op de foto. Ieder verhaal is anders en iedere foto is anders. Tijdens het lezen van het boek zocht ik onwillekeurig in de foto naar wie de dader was en wie het slachtoffer. Soms lukt dat, want de daders zijn vaker mannen. Soms lukt het niet. In de foto's zocht ik, zonder dat echt te willen, naar schuld of haat in de gezichten. Maar die geven dat niet prijs.

De verhalen maken duidelijk waarom: het boek gaat over vergeving. De journalistieke duiding legt het een en ander uit over de noodzaak ervan en de methoden die hiertoe kunnen leiden. Toch bleef ik zoeken in de foto's en in de gezichten. Misschien omdat ik me wat verteld wordt zo moeilijk kan voorstellen. Niet zozeer de hoeveelheid geweld — daarvan zijn helaas meerdere voorbeelden te vinden in de geschiedenisboeken. Triest genoeg heb ik meer moeite met het me voorstellen van de vergeving van dat geweld, en meer nog met de vergeving van de dader.

Een indrukwekkend boek, met intens fotowerk. Foto's die een essentieel onderdeel vormen van het documenteren van een van de krachtigste en wonderlijkste eigenschappen van de mens. Naast de indrukwekkende verhalen laat dit boek naar mijn idee ook heel goed zien hoe foto's een onmisbare bijdrage kunnen leveren aan een verhaal. Want in dit geval schieten woorden soms werkelijk tekort om waarachtig aan te duiden hoe deze mensen zich nu tot elkaar verhouden. De foto's vullen dat aan.

Ben je nieuwsgierig en wil je het boek inzien? Dan neem ik het graag eens mee op een maandagavond. Ik heb wel de Engelse uitgave; er is ook een Nederlandse versie.

Naschrift redactie:

In Fotomuseum Hilversum is tot 6 april een expositie te zien van de indrukwekkende foto's van Jan Banning. Zie <https://fotomuseumhilversum.nl/tentoonstellingen/jan-banning>

Wie schrijft de volgende boekbepreking?

BEZOEK FC DE ONTSPANNER

Henk Post

Op 2 maart gaan we op bezoek bij FC De Ontspanner in het Milieu Educatie Centrum. In de ALV hebben we besloten om samen te gaan werken met FC De Ontspanner. Dit betekent dat we elkaar toegang gaan geven als er gastsprekers op de agenda staan en dat we leden van FC De Ontspanner toegang verlenen tot Werkgroepen waar nog ruimte is voor nieuwe leden.

FC De Ontspanner heeft een programma in elkaar gezet waarbij ze uitleggen welke activiteiten ze doen en waar Fotogein kan aansluiten. We hopen op een vruchtbare samenwerking, waarbij we de sterke punten van elkaar willen gebruiken zodat het naar beide clubs een positief effect oplevert.

FC De Ontspanner is gehuisvest in het Milieu Educatie Centrum op het Natuurkwartier in Nieuwegein. Het adres is: Geinoord 9-12 te Nieuwegein. Omdat we toegelaten moeten worden op het natuurkwartier is het handig om te verzamelen voor het hek van het Natuurkwartier.

Om de reis te vergemakkelijken verzamelen we bij Buurthuis Batau en gaan we (muv degene die op eigen initiatief reist) carpoolen naar het Natuurkwartier. We vertrekken van Buurthuis Batau om 19:45 uur. We parkeren op de parkeerplaats van het Restaurant Jack's Grillhouse.

WORKSHOPS ZOMERFESTIJN 2026

Henk Post

Jaarlijks organiseert Stichting Puls in IJsselstein het Zomerfestijn. Doelstelling van het Zomerfestijn is om IJsselsteiners die niet op vakantie gaan toch een leuke ontspanning aan te bieden. Er worden verschillende activiteiten aangeboden, die plaatsvinden op de woensdagen en vrijdagen in de periode van 29 juli tot 29 augustus. Het programma omvat: workshops, rondvaarten, sport, museumbezoek, rondwandelingen tot zelfs koffiedrinken met de burgemeester. De activiteiten zijn laagdrempelig en er wordt een bijdragen van € 5,-- gevraagd per activiteit.

Afgelopen jaar was het Zomerfestival een succes. Ad Witte en Maarten de Koning hebben fotografie workshops verzorgd en de workshops waren "uitverkocht". Zie de website van Het Zomerfestijn van 2025: <https://zomerfestijn-ijsselstein.nl/>

Voor dit jaar heeft Stichting Puls gevraagd of wij opnieuw fotografie workshops willen geven, omdat het afgelopen jaar zo'n succes was en er veel positieve reacties op waren gekomen. Heb je interesse om een workshop te verzorgen, laat het mij weten zodat ik kan coördineren tussen jullie en de organisatie van het Zomerfestijn.

EEN FOTO PRINTEN OF DRUKKEN?

Jan Donders en Wim Goossens

Wij spreken meestal over het *printen* van een foto. Dat kan op een eigen (foto)printer of via een printcentrale zoals de Hema of Profotonet. Als de foto gebruikt wordt in een boek wordt vaak een drukkerij ingeschakeld, zoals Drukwerknodig.nl in Groningen.

‘Printen’ en ‘Drukken’ hebben zo hun eigen jargon, deels gebaseerd op historie en op de gebruikte technieken. Digitale printers verdringen, zeker bij kleine oplagen en spoedklussen, de drukpersen die werken met drukplaten. Op internet is een stortvloed aan artikelen te vinden over printen en drukken.

We kwamen weer een voorschrift (van/via de Fotobond) tegen die ging over de kwaliteit van de aan te leveren foto's voor een fotoboek. Er werd gesteld: '300 dpi en langste zijde 30 cm'. Maar een foto kent enkel pixels, wat moet ik met 300 dpi, 30 cm?

Een fotograaf wil dat zijn foto met een bepaalde afmeting (hoogte, breedte) op papier of in een boek terecht komt. Hij moet daarvoor de nodige pixels aanleveren zodat er voldoende kwaliteit geleverd wordt. Te weinig pixels resulteert in een blokkerige foto, teveel pixels geeft enkel grote bestanden en trage communicatie. Maar dat is de laatste tijd met terabyte schijven en glasvezel niet zo relevant meer.

Je moet dus **voldoende** pixels aanleveren. Wat is voldoende?

Een foto heeft geen dpi, enkel pixels. Een fotobestand heeft geen afmeting in centimeters of inches, dus ook geen pixels per inch of per cm. Dat is wel belangrijk bij de print: dan wil je aangeven in hoeverre jij je pixels uitgesmeerd of samengeknepen op een centimeter wil hebben. Hoe groot wil je dat de foto wordt op papier? Het aantal pixels gedeeld door de afmeting van de foto geeft het aantal pixels per inch (of per cm): ppi of px/cm.

Je kunt het ook zien in Lightroom: bij het exporteren van een foto naar een jpeg formaat:

Kleurruimte: sRGB ☐ Bestandsgrootte beperken tot: 100 K

▼ Afbeeldingsgrootte

☒ Passend maken: Breedte en hoogte ☐ Niet vergroten

B: 600 H: 600 pixels Resolutie: 2000 pixels per inch

Of je bij Resolutie nu 2000 of 20 invult: je krijgt precies dezelfde jpeg.

Pas bij openen van deze jpeg in Photoshop, en je gaat naar afbeeldingsgrootte, staat daar de waarde 20 of 2000. Die bij **afdrukken**, zonder verdere beperkingen, dus een heel grote (maar blokkerige) of een heel kleine print geven.

Als je een foto, direct uit de camera met afmeting 6000x4000 pixels, wil afdrukken op 30x20 cm papier staat er in Lightroom bij het afdrukken links-boven in het afdrukscherm dat er met 508 ppi (points per inch) geprint zal worden.

Dat is een eenvoudige rekensom: $6000/(30/2,54)=508$ ppi

30 x 20 cm @ 508 ppi

[printen via Photoshop geeft gelijke getallen]

De afbeeldingsgrootte (in pixels) en de gewenste printgrootte (in centimeters of inches) levert dus een waarde van ppi op. Zolang die waarde boven de 100 ppi is zal de kwaliteit van de print (bij een goede printer) redelijk zijn. Beter is 200 ppi en 300 ppi is meer dan nodig. Een vuistregel is ook: zorg voor minimaal 40 pixels per cm voor een print.

Omgekeerd: als je een print van bijvoorbeeld 30x40 centimeter (ongeveer A3 formaat) wil, dan moet je, met een resolutie van 100 dpi (=40 dots per cm), zorgen voor een minimale afbeeldingsgrootte van $40 \times 40 = 1600$ pixels op de langste zijde. Een goede printer heeft een resolutie van 1440 dpi, dus veel meer dan het minimum van 100 dpi. Tussentijdse pixels worden door de printer zelf 'verzonnen'.

Wat gebeurt er bij de drukkerij?

Het verschil tussen het printen op een printer of het drukken op een drukpers van een foto is niet zo heel groot. Voor de printer wordt het beeld omgezet naar dpi en is de kwaliteit van de print afhankelijk van het aantal druppeltjes die de spuitmondjes kunnen leveren en bij het drukken op een drukpers van het aantal rasterpunten per cm dat wordt gebruikt. Bij beiden worden de eindkleuren bepaald door het over elkaar printen of drukken van CMYK (cyaan, magenta, geel en zwart).

Voor het drukken van een foto is aanleveren met 300 ppi meer dan voldoende. Vanaf dit moment spreekt de drukker van dpi. Dit 300 dpi beeld wordt door een RIP (raster image processor) omgezet naar rasterpunten.

Het aantal rasterpunten dat we gebruiken is afhankelijk van het te gebruiken papier, bij sterk absorberend papier wordt raster 48 gebruikt en bij glad papier raster 60.

Als we met raster 60 willen drukken zal de RIP een zwart-wit foto van 300 dpi omzetten naar 60 vlakjes per strekkende cm. Per vlakje van 1,6 mm leest de RIP de hoeveelheid zwart waaruit het beeld bestaat en zet het dan om naar een rasterpunt. Is er veel zwart dan zal de rasterpunt groot zijn (bv. 80%) en bij weinig zwart beeld zal de rasterpunt klein zijn (bv. 10%).

Het aantal rasterpunten per cm blijft over de hele foto gelijk alleen de grootte verschilt. Zie afbeelding 1 waarbij een stukje van het oog is vergroot.

Afbeelding 1

Als er een kleurenfoto wordt gedrukt, wordt dit bij alle kleuren, CMYK, gedaan. Er wordt dan voor iedere kleur een aparte drukplaat gemaakt waarmee de kleuren over elkaar worden gedrukt om zo de verschillende kleuren te krijgen. Zie afbeelding 2.

Slotopmerking

Er is een uitgebreid artikel van Riny Weistra over dpi misverstanden: <http://www.dpiphoto.eu/dpi2.htm>

Afbeelding 2

LANDELIJKE GROEP SPORTFOTOGRAFIE

FOTO SPORT
SPEELVELD ONBEGRENSD

Zondag 15 maart 2025

Bijeenkomst Landelijke Groep (LG) Sportfotografie van de Koninklijke Fotobond
Plaats: Milieu Educatie Centrum

Geinoord 9, Nieuwegein

Tijd: 10:30 tot 16:00 uur

Programma

Dagvoorzitter Ton Thomassen

10:00 - 10:30 uur	Aankomst – koffie / thee koekje 1
10:30 - 10:40 uur	Opening en welkom
10:40 - 12:00 uur	Foto bespreking van sportfoto's van afgelopen half jaar: mag digitaal of afgedrukt. Stuur je 5 digitale beelden die je zou willen bespreken uiterlijk vrijdag 13 maart naar 29thomassen@gmail.com
Belangrijke vragen zijn:	
Met welke zaken kom je in de knel? Wat lukt niet?	
Met welke technieken heb je de laatste tijd geëxperimenteerd?	
(bv. meetrekken, lange / korte sluitertijd) en lukte dat?	
12:00 - 13:00 uur	Lunchpauze en bijpraten over sportfotografie. Eenvoudige lunch, bekostigd uit clubkas LG Sport
13:15 - 14:15 uur	Ervaringen mentoraat: wil je een presentatie hierover geven (wat heb je geleerd, vorderingen tijdens mentoraat etc), meld je aan bij Ton!
14:15 - 14:45 uur	Informatie over Dag van de Foto in Deventer op 16 mei
14:45 - 15:00 uur	Erik van den Akker over "Foto van de maand"
15.00 - 15.10 uur	Yolanda Simarro: fotograferen badminton toernooi juni

15:10 - 15:20 uur Wie organiseert de volgende 'live bijeenkomst' in september
Datum in september prikken

15:20 - 16:00 uur Napraten en afsluiten.

Introducees en geïnteresseerden in de Sportfotografie zijn van harte welkom.

Doel: Gezellige bijeenkomst waarbij we elkaar live ontmoeten, inspireren en door positieve, opbouwende kritiek getoonde sportfoto's verbeteren.

Kosten: LG Sport leden, introducees en geïnteresseerden: gratis.

Namens de coördinatoren LG Sport van de Koninklijke Fotobond

Yolanda Simarro

Ton Thomassen 29thomassen@gmail.com (graag vóór 10 maart aanmelden)

Simon Berende

<https://fotobond.nl>

https://fotobond.nl/landelijke_groepen/fotosport

<https://albums.fotobond.nl/LG-Sport>

ADRESSEN

E-mail adres	Functie	Huidige ontvanger(s)
redactie@fotogein.nl	redactie van de Oculair	Jan Donders, Ina Huitema
bestuur@fotogein.nl	alle bestuursleden	Henk Post, Willibrord van Raaij, Edwin Slaghekke, Eric de Wit, Michel Timmermans
penningmeester@fotogein.nl	de penningmeester	Edwin Slaghekke
secretaris@fotogein.nl	de secretaris	Willibrord van Raaij
wedstrijd@fotogein.nl	de wedstrijdcommissie	Kas Maessen, Gerard Janssen, Erik Hendriksen
foto@fotogein.nl	inzenden foto's voor digitale presentaties	John Roeleven, Jan Donders, Michel Timmermans, Gerard Janssen
webmaster@fotogein.nl	alles betreffende de website	John Roeleven, Jan Donders
expositie@fotogein.nl	de expositie commissie	Maarten de Koning, Erik Hendriksen
programma@fotogein.nl	de programmacommissie	Henk Post, Erik Hendriksen
materiaal@fotogein.nl	als je materialen wilt lenen	Eric de Wit